

Pilgrimsleden

Vakker natur og variert terreng gav rytterne en opplevelse for livet.

Mat ble laget av medbrakt kokk.

Armann Holm har en gård med Islandshester ved Årnes og driver turridding fra gården hele året. Sommeren 2009 gjennomførte Nina Vesterheim og Solveig Selbekk Ottersen rittet Oslo – Trondheim sammen med Armann og syv andre ryttere

Av Nina Vesterheim og
Solveig Selbekk Ottersen

Rittet startet tirsdag 14. juli på Hammeren i Maridalen kl. 8.00 om morgenen. Folk hadde ulik erfaring. Noen red jevnlig, mens andre ikke hadde ridd siden i fjor.

– Første dagen ble en pangstart og noen lurte litt på hva slags tur dette egentlig var. **Deltakerne forsto raskt at en «Armann-mil» ikke er det samme som en vanlig mil, og etter en «snarvei» ble dagsetappen på 53,6 km. Den lengste på hele turen.**

Slitne og med vonde romper kom vi fram til Olvin gård på Jevnaker hvor vi overnatta i stallen, eldhuset og peisestua. Ruta videre gikk over Hadeland mot

Trevatn i Søndre land. Derifra ble hester og ryttere frakta til Mesna ovenfor Lillehammer. Etter tre dager på hesteryggen var det godt med en hviledag på Mesna. Derfra gikk turen videre over fjellet mot Østerdalen. Vi fulgte da Birkebeinerveien. Deretter fulgte vi Glåma fram til Alvdal hvor vi igjen fikk en hviledag. Dagen etter ble en transportetappe til Einunndalen, en sidedal til Follidal. Vi rei inn Einunndalen og over fjellet til Kvikne hvor ferden gikk videre gjennom Forollhogna nasjonalpark i to dager og ned i Gauldalen.

Sjarmøretappe over Vassfjellet

Siste del av turen gikk over Tåvåfjellet ned til Kvål syd for Trondheim.

Sjarmøretappen gikk 29. juli opp på Vassfjellet med utsikt over Trondheim, Trollheimen og der vi kom fra, forteller Nina og Solveig.

De fulgte kart og gjorde ellers flittig bruk av GPS, der de red på stier og grusveier, først og fremst i skritt, men følget hadde også en del fine travstrekninger i følge de to. Hestene taklet den lange turen fint og Armann fungerte som altnuligmann og hovslager. Noen steder valgte følget å transportere hestene av sikkerhetsgrunner og for å unngå asfalt.

Sterke naturinntrykk

Variert natur, flotte utsyn og vekslinger i vær, lys og luft gjorde inntrykk på rytterne som satt i salen flere timer hver dag.

>>>

ISLANDSHEST

Deltakerne på turen hadde ulik erfaring, noen red jevnlig, mens andre ikke hadde ridd siden i fjor.

>>>

– *Man får med seg skiftningene på en helt annen måte når man reiser så sakte, og detaljene kommer bedre fram. Vi fikk skiftninger i terreng fra tjukk gran-skog på Østlandet gjennom jordbruks-landskap og Østerdalens åpne furusko-ger med reinlav.*

– Deretter kom vi over i fjellterreng og rypene skvatt i alle retninger der vi kom ridende. På Forollhogna så vi vill-rein flokker og en stor bukk på ganske nært hold, forteller Nina og Solveig.

De fikk også tid til bærplukking og fiske, selv om fiskelykken var så som så. Sosialt bød turen på hyggelig samvær, sang og gitarspill om kveldene.

– Været på turen ble varierende, fra sol og varme til 3 grader, sterk vind, regn og tåke på fjellet. Noen av oss måtte kjøpe

nytt regntøy på turen. Da det som var med ikke holdt mål. Ullvotter og ullundertøy kom også godt med, sier jentene.

Blandet mottagelse

Selv om rytterne stort sett møtte gjestfrihet og mye velvilje, kan Nina og Solveig overraskende nok fortelle at uviljen kom fra høyst uventet hold.

– Før turen ble det tatt kontakt med Pilgrimskontoret som viste liten interesse og var veldig negative til at vi skulle ri leden, forteller de to.

– *Vi prøvde også å få til en overnatting i en av Turistforeningens selvbetjenings-hytter, men da de hørte at vi hadde hester med oss, ble det vanskelig.*

– Bortsett fra dette har vi bare møtt hjelpsomme og velvillige mennesker på

vår vei, sier Nina og Solveig, som opplevde en hjelpsomhet både på rutevalg, beite til hestene og overnatting som i følge de to var helt enorm. De sov på gårder, seterbuer, skoler og samfunnshus.

– Bagasjen ble fraktet på hestehenger, så vi slapp å ha med mer enn det vi trengte for en dag.

Mat ble laget av medbrakt kokk og var helt topp selv om kokken hadde vanskelige og varierende arbeidsforhold, forteller Nina og Solveig som ellers vil berømme Kristin og Siggis hjelpemannskap.

– De sto på og gjorde det mulig for oss å gjennomføre en så lang tur, avslutter de to som oppfordrer alle interesserte til å ta en titt på www.armann.as hvis de vil vite mer om turen.